Balcaniada de lupte (tineret)

TEST TRECUT CU BINE DE SELECȚIONABILI ÎNAINTEA CAMPIONATELOR EUROPENE DE SENIORI

La sfîrșitul săptămînii trecute, Atena a găzduit întrecerile Balcaniadei de lupte (ambele stiluri) pentru tineret. La concurs au luat parte formațiile Bulgariei, Iugoslaviei, Greciei, Turciei (cu efective complete la ambele stiluri) și României (cu echipă completă la greco-romane și 8 sportivi la libere).

Cum regulamentul competiției permite participarea luptătorilor care n-au împlinit vîrsta de 21 de ani, la întreceri au fost prezenți mulți dintre sportivii pe care-i vom întîlni și peste două săptămîni, la campionatele europene de la Bursa. Chiar și în rîndul reprezentanților noștri s-au numărat cîțiva concurenți care sînt în vederile selecționerilor pentru alcătuirea echipelor de seniori care vor participa la campionatele europene. De pildă, la greco-romane sînt susceptibili de a face parte din formație trei tineri luptători: **Ștefan Rusu** (68 kg), **Ion Draica** (82 kg) și **Ivan Savin** (100 kg). La libere, este aproape sigură selecția sportivilor **Vasile Stănescu** (68 kg) și **Vasile Pușcașu** (100 kg). Era un argument în plus pentru ca tehnicienii noștri să fi privit cu un interes major această competiție și comportarea luptătorilor sus-amintiți. La înapoierea delegației noastre am avut o scurtă discuție cu secretarul federației, **Victor Dona**, care ne-a declarat: „Rezultatele obținute de reprezentanții noștri la stilul greco-romane pot fi apreciate ca bune. S-au comportat foarte bine cei trei învingători: **Ștefan Rusu, Ion Draica** și **Nicolae Zamfir**. Primul, deși a luptat la o categorie superioară de greutate, fiind mai ușor cu 3 kg, a cîștigat detașat la toți adversarii. Juniorul **N. Zamfir** a trecut clar de bulgarul **Mladenov**, sportiv învins greu de medaliatul cu argint la J.O., **Nicu Gingă**. Merită subliniată și comportarea bună (față de competițiile anterioare) a lui **Ivan Savin**. El trebuie să mai crească în greutate, fiind handicapat față de adversarii săi (luptă la 100 kg și cîntărește 94). Alți doi tineri, **Dinu Obrocea** (68 kg) și **Ștefan Negrișan** (62 kg), n-au reușit să se ridice la nivelul așteptărilor. Ultimul, sportiv care a cîștigat detașat cîteva turnee, a lăsat să se vadă că mai este încă deficitar la tehnică. Slab s-au comportat juniorii **N. Iordache** (48 kg) și **M. Balaur** (57 kg).

Rezultatele la libere au fost mai slabe decît ne obișnuisem. Totuși, cînd apreciem performanțele, trebuie să avem în vedere faptul că echipa a fost incompletă, lipsindu-i patru titulari: **A. Șuteu** (48 kg), **L. Șandor** (62 kg), **I. Ivanov** (90 kg) și **A. Ianko** (+100 kg). Dintre cei opt prezenți la întreceri s-au comportat bine **Vasile Stănescu** (68 kg), **Marin Stanciu** (82 kg) și **Vasile Pușcașu** (100 kg). Promițător a luptat și gălățeanul **Tache Drăguș** (62 kg).

Sub nivelul posibilităților arătate cu o săptămînă în urmă, la Timișoara, au evoluat tinerii **Gh. Rașovan, C. Ignat** și **C. Barozi**, sportivi care au resimțit oboseala acumulată la campionatele naționale. Foarte slab a concurat constănțenul **C. Mândilă**, luptător cu experiență competițională (a participat și la J.O.).

Ar mai trebui spus că și arbitrajele au influențat într-o bună măsură rezultatele. Organizîndu-se un stagiu pentru promovarea arbitrilor internaționali, la întreceri au fost prezenți mulți arbitri lipsiți de experiență și de competență, care prin greșelile lor au viciat unele decizii, victime ale acestor greșeli fiind și sportivii noștri V. Stănescu și V. Pușcașu".

T. MIHAI

CROSUL, ÎNTR-O NOUĂ ETAPĂ DE DEZVOLTARE!

Am făcut doar cîțiva pași în noul sezon de concursuri al anului atletic competițional și iată-ne puși în fața unor aspecte plăcute, demne de a fi evidențiate. Dintre acestea, cea mai importantă ni se pare a fi noua etapă pe care o marchează în dezvoltarea sa alergarea pe teren variat. Mai mult decît — poate — oricînd, în acest an au fost evidente însemnate creșteri de calitate în evoluția alergătorilor noștri fruntași și mai mult decît atît, apariția în arena concursurilor a unei întregi pleiade de sportivi tineri, din centre atletice la fel de tinere. Campionatele republicane de la Timișoara și „Crosul Independenței" desfășurat recent la Blaj care, la cele trei categorii de juniori, a reunit pe cei mai merituoși concurenți din întreaga țară, au evidențiat multe, foarte multe elemente talentate. Este de subliniat faptul că unii dintre acești concurenți au apărut din localități aproape necunoscute în atletism, ceea ce demonstrează elocvent că acolo unde există, înainte de orice, oameni pricepuți și inimoși din rîndurile profesorilor de educație fizică, ale altor tehnicieni ai sportului, rezultatele bune nu întîrzie să apară.

Crosul reprezintă mai mult decît oricare altă probă atletică, mai mult chiar decît oricare altă disciplină sportivă, posibilitatea unei rapide afirmări pe plan național, cu condiția unei atente și permanente munci de selecție și de pregătire, ca și pasiunii, a dragostei pentru atletism a „învățătorului" și a elevilor săi. Ca să completăm ideea, se cuvine să arătăm că pentru a practica alergarea în teren variat nu este necesar decît un echipament sportiv extrem de simplu, nimic altceva și nici un fel de alt material sau instalații speciale!

Recentele crosuri cu caracter republican de la Timișoara și Blaj au evidențiat munca rodnică a unor profesori inimoși, ai căror elevi au obținut clasări fruntașe. Amintim, din lunga lor listă, pe profesorii **Andronic** (C.S. Botoșani), **Morozov** (Șc. sp. Tulcea), **Boiuru** (Șc. sp. Dorohoi), **Todeasa** și **Șuteu** (Tîrnavele Blaj), **Il. Popescu** și **Purcaru** (Piatra Neamț), **Lupu** (Metalurgistul Cugir), oameni cu totul noi în atletismul nostru de performanță, dar și pe mai vechii **Gavrilă** (Focșani), **Ghiță, Ștef** și **Nistor** (Craiova), **Biro** (Cluj-Napoca), **Deheleanu** (Timișoara), **Victoria Bădescu** (Cîmpulung Muscel). De la ei și de la încă mulți alții așteptăm noi și noi asemenea reușite...

Romeo VILARA

Notații la Campionatul balcanic de caiac-canoe

START BUN ÎN MARILE REGATE INTERNAȚIONALE 1977

Întrecerile ediției a doua a Campionatului balcanic de caiac-canoe, desfășurate la sfîrșitul săptămînii trecute pe lacul Snagov, s-au încheiat — după cum se știe — cu un frumos bilanț pentru sportivii români: **10 titluri de campioni balcanici, din 11 posibile.** Evoluînd în compania caiaciștilor și canoiștilor din **Bulgaria** și **Iugoslavia**, reprezentanții noștri au debutat cu brio într-un sezon internațional bogat în întreceri, care se va încheia în septembrie, pe pistele lacului Pancearevo din Bulgaria, odată cu desfășurarea Campionatelor mondiale.

Cu două victorii categorice (la K 1—500 m și K 1—1 000 m) a reintrat în circuitul competițional internațional asul padelei noastre, **Vasile Diba**, de două ori medaliat în aceste probe la Montreal. Dar cea mai frumoasă izbîndă a realizat-o **Ivan Patzaichin** care, disputîndu-și întîietatea împreună cu alți doi finaliști ai ultimelor J.O. — **Matija Ljubek** (Iugoslavia, campion olimpic în proba de canoe simplu — 1 000 m) și **Borislav Ananiev** (Bulgaria) **a reușit să învingă atît în cursa de canoe simplu 500 m, cît și la C 1—1 000 m.** Ivan Patzaichin și-a dorit mult aceste victorii, îndeosebi cea de la canoe simplu — 1 000 m, cursă în vederea căreia s-a pregătit minuțios și cu sîrguință, reușind a se revanșa asupra campionului iugoslav.

Să subliniem — referindu-ne la ceilalți sportivi consacrați pe plan mondial din echipa noastră — evoluțiile excelente ale dublourilor **Larion Serghei — Policarp Malihin** (caiac) și **Gheorghe Danilov — Gheorghe Simionov** (canoe 1 000 m), precum și a primei noastre caiaciste **Maria Cozma**, care s-au impus clar. Firește, cu puține excepții, valoarea de ansamblu a oaspeților nu a constituit un obstacol prea dificil pentru primele noastre garnituri. Multe probe au fost, totuși, extrem de disputate datorită replicilor puternice date de alte echipaje românești, care nu au contat în clasamentele oficiale ale curselor Campionatului Balcanic. Ne referim la **Lipat Varabiev**, secundul lui Patzaichin în ambele probe de canoe simplu, în care, se înțelege, i-a întrecut pe Ljubek și Ananiev. La caiac dublu, **Mihai Zafiu — Nicolae Simionenco** (la 500 m) și **Ștefan Popa — Mihai Ciobanu** (la 1 000 m) au sosit, de asemenea, înaintea primelor echipaje ale oaspeților. Situația s-a repetat, de fapt, în marea majoritate a celor 10 probe cîștigate de reprezentanții noștri. Cu mai multe echipaje românești în luptă directă pentru întîietate, concursul de la Snagov ne-a dat o imagine și mai clară a superiorității în Balcani a caiacului și canoei românești.

Îmbucurător este și faptul că printre echipajele care s-au apropiat de valoarea învingătorilor se numără mai multe garnituri tinere, alcătuite din sportivi talentați, capabili de progres. Este vorba de canoiștii **Gheorghe Buhacioc — Constantin Gheba** și caiaciștii **Ștefan Popa — Mihai Ciobanu**, ambele perechi abia trecute de vîrsta junioratului.

Caiaciștii și canoiștii au luat, așadar, un start bun în primul sezon al noului ciclu olimpic. Seriozitatea pregătirii efectuate peste iarnă s-a materializat în indici superiori ai formei sportive — certificați de timpii realizați — explicabili și prin data timpurie a campionatelor țării (23—25 mai), întreceri cărora le urmează alte mari regate.

Vasile TOFAN
Vladimir MORARU

HOCHEIUL ROMÂNESC FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU ELITA MONDIALĂ

Cea de a 44-a ediție a campionatului mondial de hochei pe gheață — grupa A s-a încheiat palpitant, printr-o suită de rezultate contradictorii, cu victoria reprezentativei Cehoslovaciei, care și-a păstrat titlul cucerit anul trecut la Katowice. La această atît de agitată ediție a C.M., în care s-a jucat aspru, fiecare echipă încercînd să-și valorifice la maximum momentul — mai lung sau mai scurt — de superioritate, a fost prezentă, pentru prima oară la acest nivel valoric și selecționata țării noastre, care a constituit pentru unii comentatori străini o plăcută surpriză pe planul valorii tehnice.

Rezultatele obținute de hocheiștii români sînt cunoscute. Cu mici excepții, ele **reflectă destul de just raportul existent în momentul de față între stadiul de dezvoltare atins de acest joc sportiv pe plan internațional și cel din țara noastră.** Tocmai din acest motiv considerăm absolut necesar ca dincolo de aprecierea unor scoruri să încercăm a vedea cu ce rezultate practice s-a putut solda participarea jucătorilor români la prima grupă valorică a C.M.

Pentru ca în viitor rezultatele și comportarea generală a hocheiștilor români să crească din punct de vedere valoric și să se apropie de standardul internațional este ABSOLUT NECESAR SĂ SE SCHIMBE însă și CONCEPȚIA DESPRE HOCHEI. Astăzi, hocheiul modern înseamnă, înainte de orice, FORȚĂ, PUTERE, CAPACITATE FIZICĂ DE A LUPTA PE GHEAȚĂ FĂRĂ CRUȚARE, PÎNĂ LA LIMITELE MAXIME ADMISE DE REGULAMENT. **Se joacă tare, blocările la mantinelă se fac în forță, direct, sînt atacați chiar și jucătorii fără puc în încercarea de a proteja un coechipier care inițiază o acțiune ofensivă.** Se impune, de aceea ca în campionat să se accepte jocul mai tare, folosirea corpului, blocarea la mantinelă. Trebuie să se joace bărbătește, curajos și nu în „ritm de vals"...

Pe acest fond **al creșterii forței și al evidentului accent pentru jocul cu corpul,** TEHNICA ÎN VITEZĂ capătă o importanță covîrșitoare. Am văzut la Viena, nu o dată, jucători agățați, ținuți, loviți și care — totuși — se strecurau cu pucul pînă în fața porții. Din păcate, **hocheiștii noștri** ACȚIONEAZĂ ÎNCĂ PREA LENT IAR TEHNICA LOR PREZINTĂ MULTE LACUNE, ceea ce explică în bună măsură, extrem de numeroasele ratări, precum și faptul că, deși uneori munceau serios pe gheață, concretizarea unui astfel de efort se făcea greu, activul de goluri fiind mic. Pentru că aci intervine și un alt element. **Timpul care îi rămîne unui jucător aflat în situație de a marca este extrem de redus.** În asemenea condiții TEHNICA TRASULUI LA POARTĂ are o importanță capitală. **S-au marcat goluri din poziții incredibile,** grație unei tehnici ireproșabile. **Am văzut pucul introdus foarte rapid în poartă, pe acolo pe unde nu ar fi încăput nici un... ac.**

O altă problemă e CEA A PORTARILOR. **S-a spus de atîtea ori că la hochei portarul reprezintă o... jumătate** (dacă nu mai mult!) **de echipă,** încît ni se pare inutil să mai insistăm. La Viena acest adevăr a fost pe deplin confirmat. S-au produs victorii neașteptate sau înfrîngeri categorice, totul determinat într-o proporție de 70—80 la sută de forma și de comportamentul portarilor. Excelentul **Göran Högösta** (Suedia) a fost fenomenal în ultimul meci al campionatului (U.R.S.S. — Suedia) în care suedezii au cîștigat cu 3—1, în ciuda faptului că raportul de atacuri și șuturi la poartă a fost de 46—20 în favoarea echipei sovietice! Alte exemple. Dacă jucătorii sovietici s-au aflat în final pentru prima oară pe locul III al C.M. acesta se **datorește lipsei de formă a portarului Tretjak,** după cum echipa Cehoslovaciei a fost surclasată în ultimul meci (2—8 cu Canada) și **pentru că Dzurilla, excelent în alte meciuri, a primit cîteva goluri ca un începător.** La acest capitol, din păcate, echipa noastră a fost serios descoperită.

În încheiere cîteva cuvinte despre SELECȚIE. În acest sens dorim să arătăm, de pildă, că echipa Suediei nu avea decît doi jucători sub 1,80 și că la gabarit trebuie să se adauge și alte calități fizice specifice hocheiului (viteză, forță, rezistență), ca să nu mai vorbim de cele morale, în care pe primul plan trebuie să fie curajul.

Ținînd seama de faptul că echipa română a fost cea mai tînără dintre participante și că în „rezerva" hocheiului nostru mai sînt încă elemente tinere și talentate, credem că anul viitor, în grupa B, rezultatele vor fi mai bune, adăugîndu-se acum și experiența acumulată cu ocazia primei noastre participări la grupa A a C.M. Și poate că peste cîțiva ani, ajungînd din nou în grupa A, selecționata de hochei a țării să aibă un alt bilanț. Posibilități există. Se cere însă mai multă muncă și ceva mai multă înțelegere față de cerințele hocheiului.

Călin ANTONESCU

LA FLORETĂ BĂIEȚI

RELANSAREA NU SE VEDE LA ORIZONT

Pe plan spectacular floreta rămîne — alături de sabie — cea mai atractivă dintre probele scrimei. Recentul campionat național individual de la Oradea a confirmat acest fapt. Îndeosebi din eliminări directe, concurenții au adus pe planșă întreaga lor fantezie. Ca spectacol, așadar, competiția s-a aflat la înălțime. Dar ca valoare? Aprecierile trebuie făcute cu o oarecare rezervă, pornind de la însuși faptul că noul campion, **Petre Buricea,** incontestabil un sportiv merituos, nu figura printre favoriți la această probă. Teoretic cel puțin, campionul îi putea talona pe **Kuki, Țiu** și **Petruș,** aspirînd cel mult la un loc pe podium. Numai inexactitățile de ordin tactic ale pretendenților direcți la titlu, nervozitatea excesivă a unora și excepționala dîrzenie a sportivului dinamovist (ce bine ar fi ca el să evolueze în aceeași manieră în toate concursurile, mai ales în cele internaționale!) i-au oferit proaspătului campion al țării această satisfacție nesperată. Să nu uităm că Buricea a intrat în eliminări directe ocupînd poziția a 14-a (!), fiind la un pas de a părăsi concursul în asaltul cu impetuosul Moise (10—9).

Ce s-a întîmplat cu favoriții campionatului, totodată titulari ai lotului reprezentativ? **Petruș,** nr. 1 pe tabloul eliminărilor directe, a avut un start neconvingător în asaltul cu **Țiu** (5—4), după care a capotat surprinzător la **Ardeleanu** (2—5). Apoi și-a revenit, în parte, învingîndu-l pe **Kuki** (5—2) pentru ca, în continuare, la fel de surprinzător să piardă la **Buricea** (3—5) și mai ales la **Moise** (4—5...). Deci, o comportare cu totul inegală. **Kuki,** nr. 2 pe tabloul celor 16 rămași în concurs a avut o plecare spectaculoasă, ca de obicei (5—1 la **Buricea** și 5—0 la **Moise**), pentru ca după aceea, să piardă în serie la **Petruș, Ardeleanu** și **Țiu!** Și în acest caz, o evoluție oscilantă. În fine, **Țiu** (nr. 7), după un 5—2 cu **Ardeleanu,** care ne-a amintit de marele floretist al ediției precedente ale competiției, n-a mai „prins" decît două victorii, la **Moise** și la **Kuki,** cu același scor (5—2), insuficiente, însă, pentru a-l aduce măcar în extremis în situația unui asalt de baraj pentru titlu.

Cu alte cuvinte, majoritatea titularilor „naționalei" n-au reușit să arate acum, înaintea ultimelor mari concursuri internaționale („Trofeul Giovanini"-Bologna și Turneul țărilor socialiste — Kiev), **semne prea încurajatoare sub aspectul posibilităților tactice și valorii lor reale a perspectivei de a aborda cu șanse calificarea între fruntași la principalul examen sportiv al anului, Campionatele mondiale de seniori din Argentina, din iulie.**

Proba relansării floretei masculine pare a nu se putea rezolva prea repede, chiar și în situația în care vin din urmă cîteva elemente în măsură să ne vitalizeze această probă (Fl. Nicolae, Roșu, Roca, iar într-un eșalon de ordinul viitorului II, Oancea, Boroș, Marcvart sau Albert, revelația competiției, ajuns în recalificări). **Exigența în cluburi și în lot se impune a fi sporită, paralel cu acțiunea de aducere, necontenit, în prim-plan de noi și noi tineri talentați. Trebuie făcut ceva pentru ca floreta masculină, acum situată pe ultimul loc în ierarhia valorică între probele scrimei de la noi, să redevină ceea ce a fost cîndva, Nu sînt decît 10 ani de cînd reprezentanții acestei probe ne-au adus din Canada un titlu mondial...**

Tiberiu STAMA